

Wij buigen voor het Kruis

1Joh.2:1-2:

Indien wij gezondigd hebben, dan is er een Advocaat

Vader God wilde ons hebben voor Zichzelf. Hij wilde ons zó graag dat Hij er alles voor over had, zelfs de dood (Joh.3:16). Wat een genade. Wat een gunst. Wat een aanbod. Hij maakte het mogelijk dat wij Thuis kunnen komen nog voordat wij eraan dachten om naar Huis terug te keren (Rom.5:6-8). Hij had ons ook van Zich weg kunnen doen maar dat deed Hij niet: Hij blijft trouw aan wat Zijn hand begon en toewerken naar de verzoening van de volkeren en Israël. De Rechtvaardige stierf voor onrechtvaardigen (1Pe.3:18, Lucas 11:49-51, Joh.15:9, 13). Hij hield van ons nog voor wij van Hem hielden (1Joh.4:10-11, 19). Hij wilde onze vriend zijn, dichtbij komen. Immanuël, God met ons (Matt.1:23, Jes.7:14). Wat een God. Wie wil zich niet aan Hem geven? Hij stierf voor Zijn volgelingen. Welke god in de wereld doet dat? De goden kijken boos op hun onderdanen neer, jagen hen angst aan en drijven hen tot religieuze kramp.

Wij buigen voor het Kruis, waar onze verzoening duur is betaald.

Er zijn diverse visies op het Kruis op de markt. Dat is altijd zo geweest. Er is veel nagedacht over de betekenis van het Kruis, wat Jezus daar heeft gedaan. Waarom de Kribbe? Waarom het Kruis? Ook vandaag zijn er diverse theorieën.

Christus-Exemplum

Eén zo'n theorie is Christus Voorbeeld, Christus Exemplum noem ik het: Jezus stierf als voorbeeld van totale zelfopoffering en dienstbaarheid, bedoeld om ons hart te verzachten zodat wij elkaar gaan dienen in plaats van domineren. Het mensbeeld van deze gedachteschool is dat wij harde mensen zijn met een groot ego. Dit is de humanistische visie uit de liberale theologie, een theologie die voortkomt uit psychologie. Liberale theologen zeggen: Hoe kan de Vader in hemelsnaam zó'n wrede daad begaan wanneer Hij Zijn geliefde Zoon laat kruisigen in plaats van mensen? Dat kan alleen maar zijn om als voorbeeld te dienen.

Christus-Impletio

Een andere theorie is Christus Voldoener, Christus Impletio noem ik het, Verzoening door voldoening: Jezus kwam om Gods gekwetste *eer* te herstellen. Anselmus van Canterbury kwam ermee op de markt in 1109 AD met zijn "Cur Deus Homo?". Zijn visie paste goed bij het denken van de Middeleeuwen toen men sterk geloofde in loon naar werken en in

genoegdoening bij schuld. Maar hoe kan een beperkte eindige mens ooit Gods eeuwige eer herstellen, en zijn schuld terugbetalen aan een eeuwige eindeloze God? Dat moest God Zelf doen. De mens heeft een onbetaalbare schuld bij God, wiens eer is beschadigd.

Christus-Complens

Vandaag de dag lijkt een andere gedachte op de markt om zich heen grijpen: Christus Vervuller, Christus Complens noem ik het: Jezus kwam om je te helpen worden wie je wilt zijn, om je geroofde potentieel van de duivel terug te roven. Het Kruis een talentenjacht. God wil een superheld van je maken. Christus Complens past goed bij het Amerikaans culturele denken, het superheld denken van de Great American dream? Vandaag de dag is God voor de gemiddelde Amerikaanse tiener/twenner een combi van een goddelijke butler en kosmische therapeut, concludeerden Skye Jethani en Dr. Scott McKnight. Hij geeft je een goed gevoel over jezelf. Het is eropuit je zelfbeeld op te poetsen.

Christus-Victor

Dan is er Christus Victor: Jezus stierf aan het Kruis om af te rekenen met de machten van het kwaad. Hij was de losprijs om ons vrij te kopen uit slavernij aan de boze. C.S. Lewis, Reinier Sonneveld, Origenes, e.a. predikten het. Deze visie is een Koninkrijksvisie. “Jezus Overwinnaar”! Zijn woorden “het is volbracht” betekenden volgens Augustinus dat het Koninkrijk op aarde was begonnen. Het mensbeeld van deze visie is dat de mens een gevangene van de duivel is, slachtoffer, pion op het schaakbord van de grootmachten. Het wordt ook wel de “vishaak theorie” genoemd: God heeft een hengel, Jezus is het lokaas, en toen de duivel in Hem hapte verslikte hij zich, werd aan de haak geslagen en door God gevangen... Zoiets. ☺. Of het blokje kaas in de muizenval. Christus-Victor vindt gretig aftrek in Afrika waar angst en controle voor de machten en geesten de culture drijfveer is. Deze visie is meer op de duivel gericht in plaats van op God.

Er is een gegronde bijbelse reden om deze visie op het Kruis te omarmen en deze school van interpretatie rijdt over 2 rails.

(a) Col.2:15 zegt: “Aan het kruis heeft Hij de machten ontwapend en openlijk over hen gezegevierd”. Col.1:13: “Hij heeft ons verlost uit de macht van de duisternis en ons overgeplaatst in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde”.

(b) Marcus 10:45: “De Zoon van God is niet gekomen om Zich te laten dienen maar om te dienen en Zijn leven te geven als losprijs voor velen”. Jezus werd onze losprijs: Hij kocht ons vrij van de slavenmarkt met Zijn eigen leven, bloed, uit de greep van de zondemacht en de dood (Joh.1:29).

De vraag is: Aan wie was Jezus de losprijs? In C.S.Lewis’ *The Lion, the Witch and the Wardrobe* was Aslan, Jezus, de losprijs aan de Heks, the Witch. Deze school is gericht op overwinning over de macht van de boze, de duivel hier beneden, niet op verzoening met Vader, boven.

Christus-Verzoener: plaatsvervangend offer

Want hoe kun je ooit overwinning hebben over de duivel, als je niet eerst met *God* bent verzoend? Hoe word je zelf ooit een Jezus-voorbeeld van dienstbaarheid en krijg je een zacht hart, als je niet eerst buigt bij het Kruis waar de Geest van God je grijpt en Gods karakter in je groeit wanneer je eraan sterft, waar je opnieuw geboren wordt uit de Heilige Geest (Joh.3:6-8, 2Pe.1:30)? Je hebt Christus-Victor, Exemplum en Complens niet als je niet eerst Christus-

Verzoener hebt. Wanneer je eerst Thuiskomt op Vaders knie, waar de Zoon je aan Vaders boezem drukt, dan word je daar een zoon die dient als een knecht op Zijn erf (Joh.1:12, Rom.8:15).

Rechtszaak

De kruisiging was -niet in de 1^e plaats- een kosmologische oorlog met de machten van het kwaad, maar een kosmologische rechtszaak tussen zondaars en een heilige God. Het was geen talentenjacht van God naar Zijn mensen om hun potentieel, het gaat om hun behoud. Wij waren -niet in de eerste plaats- gevangenen van de machten van het kwaad die uit de greep van de duivel moesten worden verlost, maar zondaars die een Advocaat nodig hadden om van schuld aan Gods Wet te worden vrijgepleit, om weggehaald te worden uit de beklagdenbank van God, wat Jezus deed (Rom.8:1-2, 1Joh.2:1-2).

De correcte zienswijze op het Kruis die komt voor alle andere, is een juridisch evangelie: Jezus is de Advocaat in een kosmologische Strafzaak. Hij nam daarna ook de straf, alle effecten van de zonde, de dood (1Joh.2:1-2).

Wij waren geen slachtoffers, maar daders (Rom.3:23, 5:12). En Jezus herstelde -niet in de 1^e plaats- Gods eer (hoewel dat ook) maar nam de aanklacht, de schuld weg die op ons rustte door onze overtreding van de Wet. Het was een rechtszaak en Jezus was de zondebok (Yom Kippoer, Lev.16, Joh.1:29). Het Kruis is dus eerst verticaal op God gericht, verzoende ons met Hem, daarna pas horizontaal op de machten van het kwaad en al het andere gericht. Overwinning is zeker.

Jezus stierf in onze plaats. Hij stilde Vader Gods woede (verontwaardiging) over onrecht, zonde dat steeds alles in Zijn wereld kapotmaakt. Hij stierf in onze plaats zodat wij vrijuit gaan (Jes.52:13-53:12):

“Om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukke. (Jes.53:4-5).

Advocaat

Johannes pent hierover in zijn 1^e epistel: “Wanneer wij gezondigd hebben, dan hebben wij een Advocaat”, pende hij (1 Joh.2:1-2). Een rechtszaak vraagt om een advocaat die het opneemt voor de beklagde bij de rechter om de strafmaat te verlagen of in het meest gunstige geval te voorkomen.

Het is opmerkelijk dat Johannes dit zo pent aan zijn geestelijke kinderen omdat het de apostolische visie op het Kruis laat zien. Er zijn een paar dingen over te zeggen:

- (a) In het Grieks staat niet “indien/als” wij gezondigd hebben maar “wanneer wij gezondigd hebben”. Johannes gebruikt een 3^e klasse voorwaarde, *ἐάν*, ean, wanneer, geen 1^e klasse, *εἰ*, ei, als. Johannes ging er stilletjes vanuit dat hoewel wij weggegappt zijn van onder de macht van de zonde, wij nog steeds zullen zondigen, onbewust.
- (b) Dit is de enige keer dat Jezus de Parakleet wordt genoemd, een titel die altijd over de Trooster, de Heilige Geest gaat. Parakletos betekent “langs zij geroepene”, van para en kaleo. Johannes leende hier van de Romeinse rechtspraak. Een beklagde kon zijn

vriend meenemen naar de rechtszitting en de vriend kon pleiten als advocaat. Na de uitspraak van schuld en bepalen van de strafmaat, kon de vriend zeggen: Ik neem de straf zodat mijn vriend vrijuit gaat. Dat is precies wat er gebeurde in de kosmologische hemelse Rechtszaak. Jezus pleit bij de Vader en nam de straf in onze plaats.

Slot

Wij buigen voor het Kruis. Het Voorhangsel is gescheurd. De toegang naar de Troonzaal is open (Heb.4:16). Wat gebeurde op die Pesach, gebeurde boven, in de hemelse tabernakel (Heb.8:2, 9:11). Ik ga naar buiten, zegt God. Ik ga op zoek naar Mijn verloren zonen en dochters.

Overwinning over de machten van het kwaad is een feit, maar verzoening met Vader God komt eerst.